

NAVIND

Jo tenia una gran curiositat per conèixer en Navind, però temia alhora trobar-me amb un personatge fals, amb un farsant entestat a representar el paper de gurú oriental a Occident. Sortosament no fou així. En Navind va resultar ser un noi de veritat, de tracte fluid i amb gran capacitat d'adaptació al medi.

També em va impressionar la seva finíssima ironia, tan sàvia!, una estranya barreja de nostàlgia, vitalitat i humor. La conversa que reproduceixo tot seguit va tenir lloc en ple gaixample barcelonès. I, dels set idiomes que domina a la perfecció, vàrem emprar el català.

Navind, on comença la teva història?

A l'illa Maurici. La meua família és originària de l'Índia però va emigrar cap a Maurici. Actualment, Maurici és un estat plurilingüe i plurireligiós: la majoria és hindú, però també hi ha una gran presència musulmana i cristiana. La meua família manté costums i tradicions índies i és de religió hindú, tot i que, en realitat, no hi ha cap connexió real amb l'Índia.

Existeix el sistema de castes a l'illa?

Sí, encara existeix, tot i que cada cop menys, ja que la gent es va obrint a Occident i a les influències que n'arriben.

Què afectaria més a la teua família, que tinguessis una relació amb un noi o amb una noia d'una casta inferior?

A la meua família no li importaria que tingués una relació amb una noia d'una altra casta, però amb un noi sí. La meua família encara no ho sap. Crec que algun dia els ho diré, ja que forma part del meu creixement com a persona.

Com és que vas decidir marxar de l'illa?

La raó principal fou la impossibilitat de viure lliurement la meua sexualitat. No va ser per motius econòmics. Ho havíem passat molt malament quan jo era petit, però a poc a poc havíem sortit del forat. Les relacions homosexuals a Maurici no estan penalitzades, però són una vergonya a nivell social, un tabú: oficialment, no existeixen. Cap als divuit anys, doncs, vaig decidir que algun dia hauria de marxar de l'illa. I així ho vaig fer: als 25 anys, jo treballava en una companyia aèria a l'aeroport, on vaig conèixer una parella d'alemanys que em van ajudar. Vaig aprofitar aquest cop del destí i vaig aterrar a Múnic l'any 1994.

Com va ser l'arribada a Europa, en el teu cas, a Alemanya?

Venir de l'Àfrica i arribar al país més modern i industrialitzat d'Europa va ser impactant en molts sentits. Entre d'altres, jo no havia tingut mai encara cap experiència sexual ni amorosa. Vivia amb aquests dos nois, els quals em van ajudar molt; de fet, els considero la meua família.

Ja llicenciat aquí, podies treballar?

No, no podia. No sabia molt bé què

passaria. Vaig venir de vacances a Barcelona i aquí vaig conèixer un noi. El meu visat estava a punt de caducar i ell em va ajudar a regularitzar els meus papers per a Espanya.

I quin balanç faries dels teus referents:

Índia, Maurici, Alemanya i Catalunya? Considero que sempre he anat progressant: a Maurici, tinc la família i vaig anar a l'escola; a Alemanya, vaig llicenciar-me; i aquí, a Barcelona, treballava en una empresa multinacional i hi tinc organitzada la meua vida. En el terreny més personal, aquí ha estat més difícil establir lligams. Pel que fa a la discriminació, a Alemanya la policia em demanava constantment els papers pel color de la meua pell, però la gent del carrer mai no mostrava una actitud discriminatòria, sinó indiferent. En canvi, quan només duia 5 anys aquí, ja havia sentit 3 cops més discriminació que en tots els meus anys a Alemanya.

Com és que vius a Barcelona i no a Alemanya? Aquí hi tinc la meua vida, la meua feina, acabo d'aprovar el nivell C de català! D'una manera o altra, la discriminació és arreu i has d'aprendre a conèixer amb ella. *